

18 MART

Yurdumun sayfalarının boyandığı gündür.

Şehadetin mürekkebi ile birer birer,

Zalimin itaat ettiği, bu sanlı zafer.

Garesizce kaçunların zulmüdür.

Zihniyet kemeri gevşemiş alçaklar,

Hedensizce eseri kalmayan ordular,

Kudretini bilmediği topraklarda,

Paslı çivi misali, yerin dibine saplandılar.

İman dolmuş yürekleri ile evlatlardan, anelardan,

Birer secde kaç dua ile yalvarışlar, yakınırlar.

Düşman kadehine döktürdüler oluk oluk kan.

Şunu anlamalıyım ki!

Uğruna ölmeyi göze alanlarındır bu vatan.

Ey. Çanakkale gördüğün direniş olsun sana helal.

Zalim ilerleyemedi, karşısında etten duvar.

Hatırlatım de ne demiş şair?

Hakkadır, Hakkı bulan, milletimin istiklal.

Savaş Yörükoğlu

11/A

4060

GELDİKLERİ GİBİ GİDERLER

Çarpışıyordu komutanlar, subaylar, erler
Her riğidin dilinde geldikleri gibi giderler

Büyüğü küçüğü yediden yetmişe savaştı
Vatanı savunmak yegane amaacı

Hepsi cephede lazı, kürdü, çerkez
Bir vatan var ortada toplamıştı herkesi

Tophaneli İsmail dedi ha gayret
O gece yüzen kaleleri durdurdu Nusret

Ellerde silah, yürekte iman ve vatan
İşte buydu, savaşı kazandıran

Koca savaşta tek millet almıştı övgüyü
Çünkü bitince mermi takmıştı süngüyü

Sanlı kudretli büyük bu zafer
Sanlı Fük halkıydı elbet muzaffer

İBRİS KOC
12-D 2946

Çanakkale

Bir yanımda top sesi bir yanımda mermi
Kimse düşünmedi o anda sıhhati
Vatan giderse ne yapam sıhhati istiklali
İsterse gül bahçesinde versinler beraati

Bir gün ekmek vardı bir gün boş eli
Bizler alıstık bildik boş elin sahibini
Hürlüğü vaadetdim korudum devleti
Çanakkale durdu sarkı bizi ~~iledi~~

Önüm düşmandı arkam vatan
Şimdi durmam küser toprakta yatan
Bilirim hep aakt kalacak yarım
Ama giderek kendine buralı sanan

Yerlerde toprak altında Çanakkale
Dayandım vermem vermeye ne care
Gerekir ölen ben olurum yere serilende
Ya kalkmam gelip sorarlar kefeni
Ya kefen bulamazlar daşerler sipere

Muhammet-Semih-Demir
12-A
2914